

Sibirisk stør (*Acipenser baerii*)

Beskrivelse

Videnskabeligt navn: *Acipenser baerii*

Synonymer: *Acipenser baerii baerii*, *Acipenser baerii baicalensis*, *Acipenser baerii stenorrhynchus*

Kaldenavn: Sibirisk stør

Sibirisk stør, Foto: Henrik Carl

Beskrivelse: Kroppen er langstrakt og normalt ret slank, og hovedet er forholdsvis kort. Halens øvre flig er længere end den nedre. Munden er lille og tandløs. Snuden er lang og mere eller mindre tilspidset. Der er fire lange, kraftige skægtråde, der er runde i tværsnittet, og de sidder som hovedregel lidt tættere på munden end på snudespidsen. Langs kroppen findes fem rækker af benplader/benskjolde. Farven er meget variabel (typisk grålig, brunlig eller sort), men som regel er sibiriske stører ret mørke. Benskjoldene er samme farve som kroppen og er ikke ret tydelige. Den sibiriske stør kan blive op til ca. 200 cm og er sjældent over 65 kg. Herhjemme er de fleste sibiriske stører mellem 5 og 20 kg.

Forvekslingsmuligheder

Med det hajlignende udseende, de fem rækker af benplader og fire skægtråde, kan den sibiriske stør umiddelbart kun forveksles med andre størarter. Den minder mest om sterletten, fra hvilken den kan kendes på, at de 20-49 vifteformede gællegitterstave har små knuder, mens sterlettens 11-27 gællegitterstave er smallere og uden knuder. Den sibiriske stør har færre sideskjolde end sterletten (32-62 vs. 56-71), og så bliver den meget større (sterletten bliver højst 125 cm og er som regel noget mindre).

Spredningsvej og nuværende udbredelse

Den sibiriske stør er naturligt udbredt i Bajkalsøen og Saisansøen samt i alle større flodsystemer i Sibirien fra floden Ob i vest til floden Kolyma i øst, og herfra trækker størerne ud i deltaområder i Det Arktiske Ocean¹. Arten fandtes også en flod i Kina, men bestanden blev udryddet i 1950'erne (er senere genindført fra Rusland)². Med menneskets hjælp er arten i forbindelse med opdræt, udsætninger og udslip spredt til mange steder udenfor det naturlige udbredelsesområde (især i Europa), men der er ikke fundet tegn på gydning nogle steder³. I havet omkring Danmark er den fundet enkelte gange – sandsynligvis som følge af udslip i Polen. Fiskeatlassets kortlægning har vist, at den herhjemme er udsat i ca. 15 put-and-take-søer samt i en række private og offentlige søer.

Score og baggrund

Vi benytter en skala fra 1-3. 1 svarer til lav, 2 svarer til middel og 3 svarer til høj

Sprednings-potentiale	Levestedets bevarings- eller naturværdi	Påvirkning af hjemmehørende arter	Påvirkning af økosystemer	Økonomiske effekter	Helbreds effekter	Harmonia	Samlet
1	1	1	1	1	1	4	6

Spredningspotentiale: 1 (lav). Spredningspotentialet for den sibiriske stør vurderes som lavt. Den bliver spredt med menneskets hjælp i forbindelse med udsætninger i primært put-and-take-søer, og det er en af de arter, der oftest er undsluppet til Østersøen fra polske dambrug. Alligevel er det usandsynligt, at den nogensinde bliver særlig talrig, da den ikke kan yngle i vore vandløb (eller i vandløbene i vore nabolande).

Levestedets bevarings- eller naturværdi: 1 (lav). Levestedets bevaringsværdi for den sibiriske stør er vurderet til lavt. Den findes overvejende udsat i put-and-take-søer af begrænset naturværdi samt i nogle andre stærkt menneskepåvirkede søer. I havet vil den principielt kunne træffes i hele Østersø-regionen – især i perioderne efter udslip fra polske dambrug, men i modsætning til mange andre størarter, er det en udpræget ferskvandsfisk.

Påvirkning af hjemmehørende arter: 1 (lav). Påvirkning af hjemmehørende arter er vurderet til lav. Sibiriske stører lever især af små bunddyr (især dansemyggelarver), men den er ret opportunistisk og tager fx også småfisk³. Kun ved en meget stor bestandstæthed kan den tænkes at påvirke hjemmehørende arter negativt, og uden mulighed for at yngle, er det usandsynligt, at den bliver ret talrig. I de put-and-take-søer, hvor den er blevet udsat, har antallet også altid været forholdsvis lavt, og der er ikke grund til at tro, at det vil ændre sig, da det primært er de større arter, der er eftertragtede.

Påvirkning af økosystemer: 1 (lav). Påvirkning af økosystemer er vurderet til lav. Da den sibiriske stør overvejende æder de mest talrige bunddyr og hverken er i stand til at yngle eller udsættes i stort antal, er det usandsynligt, at den vil kunne påvirke vore økosystemer.

Økonomiske effekter: 1 (lav). De økonomiske effekter for den sibiriske stør er lave. Da den ikke kan yngle i nærheden af Danmark, vil den kun optræde som følge af udsætninger og udslip. De sibiriske stører, der udsættes i put-and-take-søerne, har rekreativ og dermed økonomisk værdi, og i forbindelse med kommerciel kaviarproduktion i udlandet er det en af de mere populære størarter. Skulle det mod forventning ske, at arten begynder at yngle i naturen herhjemme, vil den formentlig blive en ressource fremfor en udgift.

Helbredseffekter: 1 (ingen). Der er ingen kendte negative helbredseffekter. Der er en lang tradition for fiskeri, og i flere lande foregår et omfattende opdræt til produktion af især kød og kaviar (æg).

Total score = 6

Kilder

¹ Sokolov, L.I. & Vasil'ev, V.P. 1989. *Acipenser baeri* Brandt, 1869. P. 263-284 in: Holcík, J. (ed.). The freshwater fishes of Europe. Vol. 1, Part II. Aula, Wiesbaden.

² Chen, X. 2007. Biological characteristics and current situation of resource of species of Acipenseriformes [in Chinese]. Ocean Publishing House, Beijing.

³ Kottelat, M. & Freyhof, J. 2007. Handbook of European Freshwater Fishes. Kottelat, Cornol, Switzerland and Freyhof, Berlin, Germany.